

РЕШЕНИЕ

№ 231

Гр. София, 25 януари 2018 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение в открито съдебно заседание на петнадесети декември през две хиляди и осемнадесета година в състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БЛАГА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ДАНИЕЛА АТАНАСОВА
КРАСИМИРА МЕДАРОВА

при участието на секретаря ИЛ. ПЕТКОВА
и след становище на прокурора от ВКП, А. ЛАКОВ, като разгледа докладваното от съдия Медарова наказателно дело № 1144/17 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред ВКС е по глава XXXIII от НПК.
Образувано е по реда на чл.420, ал.1, вр. чл.422 ал.1, т.5 от НПК, по искане на главния прокурор на Република България, за възобновяване на н.о.х.д. № 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – гр. Пазарджик и отмяна на постановената по същото присъда № 44 от 16.08.2017 г., в частта, с която е определен първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното на И. И. Ц. наказание лишаване от свобода .

Иска се връщане на делото за ново разглеждане от окръжния съд в тази му част с оглед правилното приложение на закона. В искането се сочи, че при постановяването на определението е било допуснато съществено нарушение на закона, като е определен "общ" режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, което нарушение следва да се отстрани чрез възобновяване на производството по делото.

Прокурорът от ВКП поддържа искането на Главния прокурор за възобновяване и моли да бъде уважено по изложените в него съображения.

Служебно назначеният защитник на осъдения И. Ц., адв. В. взема становище, че искането е неоснователно, тъй като съдът правилно е определил съответния режим на изтърпяване на наказанието от една година и четири месеца лишаване от свобода, на осн. чл.57, т.3 от ЗИНЗС. Намира, че с промяната на режима в по-тежък ще се утежни положението на осъдения, което счита, че е недопустимо и моли съдът да съобрази разпоредбата на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, която дава възможност за определяне на общ режим.

Осъденият Ц. изразява съгласие с позицията на служебния защитник.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери следното:

С присъда № 44 от 16.08.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 597/2017 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик е признат подсъдимият И. И. Ц. за виновен в извършване на престъпление по 304а, вр. чл.304, ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК и при условията на чл.58а, ал.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца, и глоба в размер на 160 лв.

На осн. чл.57, т.3 от ЗИНЗС съдът е определил на подсъдимия Ц. първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода.

Присъдата не е била обжалвана и е влязла в сила с изтичане на срока за обжалване, на 24.08.2017 г.

Искането на Главния прокурор за възобновяване на производството и отмяна на определението е подадено на 25.10.2017 г., т.е. в законоустановения шестмесечен срок по чл.421, ал.1 от НПК.

Разгледано по същество, същото е основателно.

Основателен е и доводът за допуснато съществено нарушение на закона.

Към момента на постановяване на присъдата по делото, която е за деяние, извършено на 29.07.2017 г., на подсъдимият Ц. са били наложени ефективни наказания лишаване от свобода, съответно за срок от четири месеца с присъда по н.о.х.д. № 148/2012 г., на РС – Пещера и за срок от шест месеца по споразумение по н.о.х.д. № 193/2015 г., на РС- Велинград.

Наказанието по първата присъда е било изтърпяно на 16.01.2013 г., а по споразумението – на 19.11.2015 г., т.е. към датата на извършване на деянието, за което е постановена присъдата не е бил изтекъл срок от пет години от изтърпяването на наложените ефективни наказания.

При това положение, съгласно разпоредбата на чл.57, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗИНЗС за изтърпяването на наложеното на Ц. с присъдата на ОС – Пазарджик наказание лишаване от свобода е следвало да се определи първоначален строг режим, тъй като наказанията, определени по присъдата по н.о.х.д. № 148/2012 г., на РС – Пещера и по споразумението по н.о.х.д. № 193/2015 г., не са били отложени по реда на чл.66, ал.1 от НК и от изтърпяването им не са били изтекли пет години.

Неоснователно е възражението на защитата за прилагане на разпоредбата на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, която дава възможност на съда да определи и в тези случаи първоначален общ режим, тъй като изискването на закона е осъденият да не е с висока степен на обществена опасност.

Видно от мотивите към влязлата в сила присъда, съдът е приел, че подсъдимият Ц. е личност с висока степен на обществена опасност, предвид предходните му осъждания, в това число и се е позовал на цитираното споразумение по н.о.х.д. № 193/2015 г., с наложено ефективно наказание лишаване от свобода, което изключва възможността за прилагане на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС за определяне на общ режим на изтърпяване на определеното наказание лишаване от свобода.

С оглед изложеното, налице е нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, тъй като същият е приложен неправилно. Това е основание за възобновяване на производството по делото и за отмяна на постановената присъда само в частта относно определения режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода и за връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на съда. В хода на производството съдът следва да приложи правилно закона.

По изложените съображения и на осн. чл. 425, ал. 1, т. 1 от НПК Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

Р Е Ш И :

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по н.о.х.д. № 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – гр. Пазарджик, като отменя постановената по него присъда № 44 от 16.08.2017 г., само в частта относно определения режим на изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода".

Връща делото на Окръжен съд-Пазарджик за ново разглеждане от друг състав на съда в отменената му част.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: